

on for kapitalens tilstedeværelse, som gælder ved ny-stiftelser. Ved stiftelser er der dog tale om, at der opstår en ny virksomhed, mens der ved genoptagelser er tale om en bestående virksomhed, der træder i drift igen. Det vurderes derfor, at der i modsætning til stiftelsessituationen ikke er brug for en egentlig vurderingsberetning om apportindskud. Det foreslås som følge heraf, at der udelukkende stilles krav om en erklæring om, at kapitalen er til stede.

Det bemærkes i øvrigt, at den erklæring, som en vurderingsmand skal udarbejde, vil være en erklæring med høj grad af sikkerhed.

I den foreslåede ændring af bestemmelsen henvises der direkte til lovens § 6 b således, at det klart fremgår, hvilke krav der gælder i forhold til udarbejdelsen af erklæringen, herunder at den skal udarbejdes af en statsautoriseret eller registreret revisor, henholdsvis en af justitsministeren beskikket tillidsmand.

Til nr. 56.

Efter den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 116, stk. 1, kan et solvent aktieselskab udelukkende opløses ved likvidation.

Ved forenklingen af anpartsselskabsloven i 1996 ved lov nr. 378 af 22. maj 1996 blev der givet mulighed for en ny afviklingsmetode. Anpartsselskabslovens § 59 indeholder således mulighed for, at et anpartsselskab kan opløses på baggrund af en erklæring fra anpartshaverne. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at begrundelsen for at introducere denne mulighed var, at der ofte i anpartsselskaber kun er en eller få anpartshavere.

En lang række aktieselskaber har en eller få aktionærer, samtidig med at der i dag findes mange store anpartsselskaber. Det er således ikke længere realiteten, at anpartsselskaber udelukkende er små selskaber, og at aktieselskaber udelukkende er store selskaber med en stor ejerkreds.

Det er på denne baggrund vanskeligt at begrunde, at aktieselskaber ikke også skal have mulighed for at anvende den forenkledede opløsningsmetode, som anpartsselskaber har. De argumenter, der kommer til udtryk i bemærkningerne til anpartsselskabsloven fra 1996, gør sig i dag tilsvarende gældende i forhold til aktieselskaber.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny § 126 a i aktieselskabslovens kapitel 14, hvorefter aktieselskaber ligesom anpartsselskaber kan opløses ved en erklæring fra samtlige aktionærer i selskabet.

Den afgørende betingelse for at anvende denne opløsningsmulighed er, at samtlige aktionærer erklærer

over for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at al gæld er betalt, jf. det foreslåede *stk. 1*.

Efter det i *stk. 2, 1. pkt.* foreslåede, skal erklæringen være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 2 uger efter underskrivelsen. Aktionærernes erklæring skal desuden vedlægges en erklæring fra Told- og Skattemyndighederne om, at der ikke foreligger skatte- og afgiftskrav mod selskabet, jf. forslaget til *stk. 2, 2. pkt.* Det er i den forbindelse en forudsætning, at selskabet vælger en skæringsdato for opløsning således, at der kan ske ansættelse af selskabets indkomst for det afsluttede indkomstår dvs. frem til den valgte skæringsdato.

Endelig forslås det i *stk. 3*, at aktionærerne hæfter personligt, solidarisk og ubegrænset for gæld på tidspunktet for erklæringens afgivelse. Den personlige hæftelse gælder således også for f.eks. skatte- og afgiftskrav, der konstateres efter erklæringens afgivelse, blandt andet som følge af ændring i skatteansættelsen.

Forslaget til aktieselskabslovens § 126 a er identisk med den gældende bestemmelse i anpartsselskabslovens § 59.

Ligesom i anpartsselskaber stilles der ikke i den foreslåede bestemmelse krav om revisorerklæring, hvis et aktieselskab skal opløses ved en erklæring fra samtlige aktionærer.

Efter straffeloven kan afgivelse af en urigtig erklæring over for offentlige myndigheder, herunder Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Kravet i *stk. 1* om, at der skal være en erklæring fra samtlige aktionærer med navn og adresse indebærer, at hvis der er tale om et stort aktieselskab med mange aktionærer, herunder udenlandske, vil reglen i sig selv medføre en begrænsning for, hvornår opløsningsmetoden kan anvendes. Tilsvarende gør sig gældende, hvis et aktieselskab har ihændehaveraktier, hvor aktionærernes navne ikke kendes af selskabet.

Til nr. 57.

Efter den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 b, stk. 2, skal fusionsredegørelsen være vedhæftet et fusionsregnskab, jf. årsregnskabslovens § 129. Hvis fusionsplanen er underskrevet mere end 6 måneder efter udløbet af det regnskabsår, som selskabernes seneste årsrapport omhandler, skal der for det pågældende selskab udarbejdes en mellembalance. Fusionsregnskabet og mellembalancen skal efter ordlyden af § 134 b, stk. 2, være revideret, jf. årsregnskabslovens § 129.